

Vårmarknad

Lördag 25 maj kl 11-16

- 🌸 Stor gårdsloppis
- 🌸 Fina erbjudanden i butiken
- 🌸 Ukrainska kvinnoföreningen säljer hantverk
- 🌸 Paws of Peace berättar om sin verksamhet och samlar in förnödenheter till djuren i Ukraina.
- 🌸 Tipspromenad
- 🌸 Lotteri
- 🌸 Ansiktsmålning
- 🌸 Pyselhörna för de yngsta
- 🌸 Färingsö konditori & bageri
- 🌸 Grillad korv

Allt till kattälskaren

Smycken, sköna sjalar, väskor, kuddar, söta mjukiskatter, prydnadssaker, muggar, brickor, servetter, disktrasor, handdukar och mycket mer hittar du i vår butik. Och med våra fina och praktiska profilprodukter kan du visa att du stöder Kattstallet!

kattstallsbutiken.se

Vi kan katt

I Kattstallets butik hittar du det bästa till katten till förmånliga priser. Leksaker, transportburar, matskålar, toalådor, mysiga bäddar, klösmöbler och mycket mer. Vi svarar gärna på frågor och hjälper dig att hitta det som passar bäst för just din katt.

Lojsan, en tjej med klös

Att jobba på ett katthem där man hela tiden möter så många katter gör också att man skaffar sig "favoriter". Min favorit för tillfället är Lojsan, en kisse med en rapp tass och många tänder.

Lojsan kom till Kattstallet tillsammans med tre andra katter och redan från början utmärkte hon sig. I karantänen intog hon en position som gjorde det omöjligt för personalen att gå in till katterna utan att gå förbi henne. Hon tyckte då att alla som kom in behövde få kännedom om hennes närvaro så hon klippte helt enkelt till dem. När hon sedan förflyttades upp till avdelning fick jag upp ögonen för henne. En tjej med en väldigt, vaken och alert blick som hade allt under kontroll. Men precis som i karantänen, kom man för nära så fick man en smäll.

Bära eller brista

Det roliga med Lojsan har varit att hon aldrig sett särskilt rädd ut, mest nyfiken och lekfull men osäker på hur hon ska närma sig oss konstiga människor. Så mitt mål blev att visa henne hur man gör! Vi började med att ha korta små dagliga kontakter, jag gick in till henne, bytte några ord och sen gick jag ut igen. Det här ledde till att hon, när jag gick förbi utanför rummet, alltid skapade ögonkontakt med mig. Det var som att hon utmanade mig och jag var förstås inte sen i att anta utmaningen.

Nästa steg var att arbeta med pensel och med henne gick jag till annorlunda till väga mot hur jag brukar göra, för hon visade ingen rädsla för penseln utan istället lekte hon med den. Mitt nästa steg var att leka tillbaka samtidigt använda penseln som ett redskap för att kunna komma åt henne med handen. Efter ett par dagars lek och efter att jag själv varit borta ett par dagar så tänkte jag att nu får det bära eller brista. Jag gick helt en-

Foto: Carreen True

kelt fram och klappade henne. Hon gillade det. Hon spann. Hon ville ha mer. Så vi gosade en bra stund och jag var tvungen att filma det hela med telefonen eftersom övrig personal aldrig tror mig när jag säger att en katt är gosig.

Men nu är inte Lojsan en katt som för den delen ändrar sitt sätt att vara, hon gillar det, men hon är fortfarande tydlig med att visa att det är hon som bestämmer. Så nu har vi kommit överens om att det går bra att gosa efter att hon har markerat det olämpliga i det med att placera sin tass på min hand först med en klo utfälld, bara så att jag vet. Sen går det bra. Rolig tjej det där. Vi arbetar vidare och jag räknar med att vi snart slipper klon (min hand är prickig av små klostick).

Som en konsekvens av detta så har

Lojsan även börjat interagera med de andra katterna i rummet. Jag tror inte att det är hennes val, däremot har de andra katterna börjat positionera sig tillsammans med henne. Jag misstänker att hennes attityd och lugn, även när hon "utsätts" för oss människor, spiller över och är något som hennes rumskompisar finner en viss trygghet i. Som en konsekvens av detta så är det nu ett par katter till som har fått testa att bli klappade och som också av bara farten har tyckt att det var ju faktiskt rätt trevligt.

Grupparbete

Att arbeta med katter i grupp, att träna och påverka deras rädslor, beteenden och attityder är en utmaning. Personligen tycker jag att det ger väldigt god

forts på s.2

Lojsans lugn och självsäkerhet inspirerar de andra katterna.

forts från s. 1

effekt och det är också en av anledningarna till att vi på Kattstallet håller katter i grupp. En katt som man inte arbetar med direkt blir ändå påverkad och tränad, utan att den utsätts för extra stress. Man kan då få den i ett läge där man kan närma sig katten utan det stresspåslag som en katt som är rädd för människor annars kan uppleva. Det är först då som vi kan börja arbeta med att vända kattens instinktiva rädsla för oss till att i stället skapa en positiv känsla för relationen med oss människor.

En ovanlig "kattsamlare"

Lojsan kommer ifrån en gård mellan Arboga och Örebro. Det hela började med att gården ärvdes av en man och hans syster. Mannen var den som bestämde sig att bo på gården och den var en kattvänlig plats där det alltid funnits katter. Men den typen av gårdar skapar ofta problem – är det inbjudande för en katt så brukar ofta fler katter hitta dit.

Mannen hade tidigare samarbetat med olika katthem som tagit emot katter men i samband med att han drabbades av cancer fick han svårt att ta hand om nya djur som dök upp. Dessvärre rädde en viss osämja bland grannarna i området, vilket ledde till att mannen blev anmäld till Länsstyrelsen. Han blev dock väldigt tacksam för den hjälp han blev erbjuden och har varit behjälplig på alla sätt och även gladeligen stått för kostnaderna för omhändertagandet. Att han skött katterna bra råder det inget tvivel om då de alla var friska och välmående.

Careen True, verksamhetschef

Celebert besök

Den 21 april gästades Kattstallet av etologen Karolina Westlund som gav en föreläsning särskilt framtagen för oss som arbetar, ideellt eller professionellt, med att ta hand om hemlösa och vanvårdade katter. Annars föreläser hon oftast på engelska och hennes digitala kurser om inläring, djurs känslor och kommunikation mellan djur och människa följs av hundratals entusiastiska elever från hela världen.

På ett tankeväckande och pedagogiskt sätt bryter hon ner komplicerade skeenden och förklarar hur man som djurägare, eller professionellt verksam, kan omsätta forskningen i praktiken för att ge sina djur ett bättre liv. Karolinas besök på Kattstallet väcker alltid nya tankar om hur vi kan tänka utanför boxen och utveckla vårt arbete på olika sätt.

Forskningen visar att djur är mer lika oss människor än vad vi kunnat (och kanske velat) tro, trots det så lever många gamla föreställningar kvar enligt Karolina. Tänkesätt som går ut på kontroll och bestraffning, snarare än att lära sig förstå vad som ligger bakom ett beteende och hitta ett positivt sätt att kommunicera med djuret utan tvång. "Men jag upplever att det är mer påtagligt när det gäller hund" säger Karolina. "Kattägare verkar i högre grad acceptera katten som den är".

Karolina föreläser på Kattstallet.

Mycket i hennes undervisning handlar om hur träning och inläring fungerar och därför lockar kurserna kanske främst hund- och hästägare men här finns också mycket matnyttigt att hämta för kattägaren. Kunskaper som kan göra att vi slipper jaga katten runt hela huset för att få in den i transportlådan och gör det lättare att klippa klor, ge medicin osv. Men också ge innekatten ett mer stimulerande och omväxlande liv. Och inte minst viktigt – hur vi kan hantera situationer som är stressande för djuret så att vi undviker att skapa nya rädslor.

Ge katten kontroll

Att ge djuret kontroll betyder oerhört mycket för välmåendet. Särskilt spännande är s.k. "startknappar", där katten själv får tala om att "nu är jag redo, nu får du klippa/ge mig tabletten" etc. Det skapar en ömsesidig kommunikation mellan djur och djurägare som också ger en helt ny, rikare dimension till relationen som gagnar båda parter. För att uppnå detta måste vi bli bättre på att läsa av djurs beteende och förstå deras känslor. För kan vi ändra ett negativt känsloläge till ett positivt så kan vi också lösa – och förhindra – många s.k. beteendeproblem. Läs mer om Karolinas verksamhet och följ hennes blogg på illis.se

Lotta Hell

Piffen bjuder på lite gos.

Foto: Kiszy Zumbo

Med livet som insats

IBland blir man så trött på att förklara det självklara. Som varför man inte bör avla på sin huskatt. Det spelar ingen roll att kattungar är gulliga, att barnen tycker det är roligt eller att man kommer att ge dem bra hem. Även om man inte gör det för ekonomisk vinning, för sådana finns ju också, så gör man det av ren egoism. Det finns 100 000–150 000 hemlösa katter i Sverige. Om vi slutar med buskaveln skulle de alla kunna få ett hem!

Texten här bredvid är skriven av AI/Chat-gpt, för jag orkade inte skriva en till om varför man ska kastrera sin katt. Till och med AI har bättre vett än de som envetet framhärdar att det är deras rättighet att avla fram fler huskatter. Använd gärna texten i sociala media och i andra forum där folk annonserar ut kattungar efter att katten "råkat" bli dräktig eller söker efter en okastrerad hane till sin hona.

I stället ska jag berätta om Gertrud. En nätt liten dam med stor personlighet på närmare 15 år som kom till Kattstallet efter att husse avlidit. Precis som alla

katter som kommer till oss fick Gertrud genomgå en veterinärbesiktning och eftersom man misstänkte att hon hade juvertumörer så fick hon gå vidare till fler undersökningar. Då uppdagades något oväntat – hon var dräktig.

För en äldre katt är det betydligt mer riskabelt att föda. Så för säkerhets skull fick hon flytta till ett jourhem där hon kunde vila upp sig i lugn och ro och stå under konstant övervakning. När det var dags att föda blev det snabbt klart att allt inte stod rätt till och Gertrud fördes i ilfart till veterinär. Tyvärr fanns det inget personalen där kunde göra, utan hennes enda unge föddes död.

Sorg

Väl hemma så ville hon inte bli lämnad ensam. Förlösningen tog hårt på henne, hon hade ont och letade hela tiden efter sin unge. Så fort jourmatte lämnade rummet började Gertrud ropa hjärtskärande efter henne. Så matte bestämde sig för att sova golvet bredvid för att ge hen-

ne tröst. I dag mår Gertrud bättre och är tillbaka på Kattstallet där hon får mycket uppmärksamhet och kärlek. Förhoppningsvis är hon snart så pass återställd att hon kan få sitt föralltidhem.

Utan konstant tillsyn och snabb veterinärvård så hade Gertrud troligen inte varit i livet i dag. Många katthonor föder sina ungar med livet som insats, i synnerhet de som lever i hemlöshet. Oftast innebär det då att även ungarna stryker med.

Ja, kattungar är underbara men underbart är kort och en katt kan leva i tjugofem år. De åren är minst lika värdefulla för den verkligen bryr sig om sin katt.

Lotta Hell, ordförande

Varför ska man kastrera?

Att kastrera sin katt är ett viktigt steg för att både främja kattens hälsa och bidra till att minska antalet hemlösa katter. Genom att kastrera katter kan man förebygga oönskade kullar och därmed minska risken för att katter hamnar på gatan eller i överfulla katthem.

En av anledningarna till att man bör kastrera sin katt är för att förebygga oönskade beteenden som strövande och markering med urin inomhus. Katter som inte är kastrerade har en starkare drivkraft att söka sig utanför hemmet för att para sig med andra katter, vilket kan leda till att de hamnar i farliga situationer eller skadar sig. Genom att kastrera katter minskar man deras benägenhet att ströva och minimerar risken för skador och olyckor.

En annan viktig anledning till att kastrera sin katt är för att minska antalet hemlösa katter. Varje år föds tusentals kattungar som inte har ett hem att komma till, vilket leder till överfulla katthem och en ökad risk för sjukdomar och lidande bland katter.

Genom att kastrera sin katt och inte avla fram fler kattungar bidrar man till att skapa en mer hållbar kattsituation och främja katternas hälsa och välbefinnande. Det är ett enkelt och effektivt sätt att ta ansvar för sin katt och för kattpopulationen som helhet, och kan bidra till att skapa en bättre och tryggare miljö för katter överallt.

Chat-gpt